

Henkirikoksia historiasta

Verkkosaaresta tuli Murhasaari

Sekatyömies Tuomas August Narinen sai viimeisen rauhahan ajan kuolemantuomion raa'asta Anna-Liisa Sihvolan murhasta. Hän kuoli kuitenkin tehtyään itsemurhan koevapauden aikana.

Marja Nyman

Tämä artikkeli perustuu *Käkisalmen Sanomien*, *Kouvolan Sanomien* ja muiden lehtien uutisointiin sekä Kouvolan seudun historiaan perehtyneen *Sakari Viinikaisen* haastatteluun.

Heinäkuun 16. päivä vuonna 1938 oli aurinkoinen ja helteinen. Oli lauanta, ja Kuusankoskella liikepulaisena työskennellyt 17-vuotias **Sirkka Anna-Liisa Sihvola** päätti lähteä virkistytymään Valkealan Lappalanjärvelle.

Sirkka Sihvola, jota kutsuttiin Anna-Liisaksi, pakkast mukaan peseytymisvälineitä ja lukemista. Hän päätti mennä Lappalanjärven Verkkosaareen uimaan ja ottaa aurinkoa yksin kaikessa rauhassa.

Miten hän kulki kotoaan Kuusankoskelta Lappalanjärven eteläiseen Saarenoon kylään, sitä historia ei kerro. Ei myöskään sitä, kenen omistama oli rannalla odottanut Sihvolan käyttämä kanootti.

Sihvola meloi noin 900 metrin mantereelta saareen. Hän vaihtoi yleen uimapuvun ja nautiskeli auringosta.

Samaan aikaan järvellä tuomasi 29-vuotias sekatyömies **Tuomas August Narinen**. Narinen, lempinimeltään **Tokko**, tunnettiin elintavollaan hieman epämaailmansena ja vilnaan nenevänä miehenä.

Narinen huomasi nuoren naisen saaren rannalla. Hän söuti saaren toiselle puolelle ja nousi siellä paikkin. Hän käveli pienen saaren poikki Sihvolan luo.

Narinen oli kotosiin Suonenjoen lisevedellä, mutta asui Kuusankoskella. Hän oli asunut Sihvolan naapurina. Niinpä Sihvola ei pelännyt entudestaan tuttua miestä, tapa-

uksesta uutisoitnut *Käkisalmen Sanomat* kertoi artikkelissaan.

Juttelu ei Nariselle riittänyt, vaan hän alkoi lähennellä vähäpukeista Sihvolaa. Neitonen pelästyi, teki vastarintaa ja pakeni. Ilmeisesti hän yritti lähteä karkuun Narisen veneellä. Hän ehti veehen luo, mutta mies sai hänet kiinni, kaatoi maahan ja kuristi.

Käkisalmen Sanomat kertoi varsin yksityiskohtaisesti, miten murha tapahtui. Lehden mukaan Narinen viilisti Sihvosta puukolla ensiksi useita kertoja kaulan tienoilille, kunnes puukotti naista kaulaan kuolettavasti.

Lehdessä kerrottiin myös, että Narinen oli tehnyt naiselle seksuaalisia väkivaltoja. Hän oli villiellyt Sihvosen uimapuvun riekaleiksi ja raiskannut uhrinsa.

Käräjillä todisti 12 ihmistä, joiden mukaan Narinen ei ollut mielisairas vaan täysin normaali.

Lopuksi Narinen piilotti ruumiin raahaamalla sen huikista noin 15 metrin päähän järven rantakaislikkoon. Hän söuti lähes viereisen saareen, yritti pestä verisiä vaatteitaan ja kuivatella niitä. Hän jatkoi koston tekemistä, naukkailla viinapulloutaan ja nukutti veehessä.

Poliisit tavoittivat hänet järvellä samana iltona kello 20.30. *Käkisalmen sanomat* kertoi. He pidättivät ustelemasta Narinen. He väpittivät vakan humaltuneen rauhallisen nuoren miehen, jonka paidassa oli selkeästi verta.

Syylisen etsintä alkoi jo lauanta-ina alkuiltasta. Mantereella samaan aikaan Sihvolan kanssa ollut hänen tuttavansa oli lähtenyt soutamaan saareen päättään mennä Sihvosen seuraksi.

Hän löysi Verkkosaaren rannasta pelkän kanootin. Koska nuorta naista ei näkynyt, hän kävi tarkastamassa viereisenkin saaren ja palasi takaisin.

Hän löysi kanoottirannasta Sihvosen pyyhkeen, kirjoja ja saippuaa. Toiselta rannalta löytyi uimapuvun riekaleet, huivi ja verijälkiä. Tuttava ilmoitti löydöstään välittömästi Kouvolan poliisille.

Pidätystshetkellä Narinen kiisti järkästi tiedettyään mitään. Mutta jo heti poliisiasemalla hän tunnusti kaiken. Hän kertoi, mistä Sihvosen ruumis olisi löydetävissä.

Seuraavana päivänä poliisit tavoittivat Keltinkosken työmaalta sukeltajan. Hänen avustuksellaan uhri paikannettiin. Hänet saatiin nostettua veneeseen kello 10 tienoilla sunnuntaiamuuna.

Narisen veneestä otettiin talteen verinen puukko ja vajaaksi juotu litran viinapullo.

Koko Suomea järkyttynyt raaka murha sai pian huhut liikkeelle. 21. heinäkuuta *Käkisalmen Sanomat* uutisoi, että kysymyksessä olisi ollut kostomurha. Narisen arveltiin tieneen, että saareen oli tulossa nuorukainen tapamaan työväenopistossa tapaamaansa Sihvosta. Narinen olisi ollut sairastunut loisen mustasukkainen Sihvosen seurustelukumppanista.

Samoin kerrottiin, että Narinen olisi ollut aiemmin mielisairaalassa.

Kahden päivän kuluttua sama lehti oikaisi, että Narisella ei ollut mitään tekemistä mahdollisesti

Lappalanjärven Verkkosaaren nimi on nykyisin Murhasaari. Nimi viittaa yli 80 vuoden takaiseen, saarella tapahtuneeseen surmatyöhön.

toisaalta tapalleen parin kanssa. Mielisairaalassa oli ollut Narisen veli, hän itse ei koskaan.

Narinen täytti 23. syyskuuta 30 vuotta. Elokuun 10. päivänä hän istui syytettyinä Valkealan kihlakunnanoikeudessa. Hänet tuomiti oikeuteen Junalla Vilpurin läänin-vankilaan.

Jo ennen Valkealan juna-asemaa Aitomässä mies siirrettiin poliisilaitokseen. Mukana seurasi 12 kouvolaista poliisia, koska oli ollut

arvattavissa, että vastassa olisi surri ja tulisesti ratvostunut yleisö. Käräjillä todisti 12 ihmistä, joiden mukaan Narinen ei ollut mielisairas vaan täysin normaali. Tunnustus ja todisteet vakuuttivat oikeuden siitä, että teko oli ollut harkittu murha.

Oikeuden puheenjohtajana toimi hovioikeuden auskultantti **Katajarinne**, virallisena syyttäjänä oli Valkealan piirin silloinen nimismies, ja asiaomistajana oli uhrin isä

August Sihvola, surusta lamaanut maanviljelijä.

Kaksi tuntia kestäneen istunnon päätöksiksi oikeus vetäytyi tummiksi harkitsemaan tuomiota. Nariselle luettiin murhasta kuolemantuomio, ja törkeästä väkisinmakaamisesta kahdeksan vuotta kuritushuonerangaistusta. Ruumiin likkavaltaisesta pitelemisestä eli piilottamisesta hän sai kahdeksan kuukautta kuritushuonetta. Jälkimmäiset rangaistukset sisältyivät kuolemantuomioon.

Lehdet uutisivat, että oikeudessa Narinen käyttäytyi rauhallisesti, mutta tuomion kuuluttuaan hän purskahti itkuun.

Vilpurin hovioikeus vahvisti käräjäoikeuden antaman ”vakaassa ajokkmuksessa tehdyn” murhautuomion. Lisäksi se korotti väkivaltaa tekoa puolella vuodelta kuritushuonetta ja tuomitsi kansalaisluottamuksen menetyksi. Narinen oli viimeinen rauhan aikana kuolemantuomion saanut rikollinen.

Joitakin vuosia sitten kouvola-lainen historioitsija **Sakari Viinikainen** kirjoitti aiheesta *Kouvolan Sanomien* Keskiväliköyllitreenitilalla olleeseen *Virtti*-liitteeseen.

— Kyllähän tuollainen teko jää varsinkin pienen päikkäkunnan ja koko Kouvolan mieleen, hän sanoi.

Narisesta ei kirjoitettu paljoakaan uutta välittömästi tuomion jälkeen. Häntä ei kuitenkaan koskaan teloitettu.

— Kuolemanrangaistus pois-

tehtiin Suomen rikosaista vasta vuonna 1948, mutta hovioikeus oli muuttanut Narisen tuomion 10 vuoden kuritushuonerangaistukseksi, Viinikainen kertoo.

Sotavuosina Narinen pääsi ehdollaiseen vankuteen. Syyskuun 14 päivä hän syyllistyi jälleen rikokseen, törkeään varkauteen, ja hänet tuomittiin rikoksenuusi-jana takaisin vankilaan.

— Narinen passitettiin Konnun-suolle, jossa vankiteudessa ollessaan hän hirtti itsensä.

Raa'an surman takia Verkkosaarta alettiin nimittää Murhasaareksi. Nykyisin se on pikuisen saaren virallinen nimi. Sinne on pystytetty joskus muistokivi, mutta se on kadonnut tal poisotettu. Tapauksesta kirjoitettiin useita arkkivuosia. Vuonna 1938 synkäsä tapahtumasta kirjoittivat ainakin **Kyösti L. Ehmus**, **Toivo Käki** ja ruonilija A. Kärrpö. Tuorein muistelo on kouvolaalaisen *Asemäkylä*-yhityksen vuonna 2014 julkaissama tummasävyinen balladivideo.

Kouvola Sanomat kirjoitti murhasta 21. heinäkuuta 1938.

Lehdet seuraisivat herkeämättä Narisen oikeudenkäyntiä ja tuomiota. Sen jälkeen mielenkiinto hiipui.

Kouvola Sanomat kertoi lukijoilleen Narisen kuolemanrangaistuksesta 11. elokuuta 1938.

Ehdollaisessa vapaudessa ollessaan Tuomas Narinen syyllistyi törkeään varkauteen ja passitettiin takaisin vankilaan.

Tuomas Narinen tuomittiin kuolemaan. Myöhemmin rangaistus muutettiin 10 vuodeksi kuritushuonevankuteen.